

SPURGEON'S MEEST BITTERE STRIJD | THE DOWN GRADE

The Down Grade

Wat was de oorzaak dat Spurgeon de meest bittere strijd van zijn leven begon?

*In maart 1887 publiceerde Spurgeon in zijn maandblad, *The Sword and the Trowel*, een artikel genaamd "The Down Grade." Het artikel, dat anoniem werd gepubliceerd maar geschreven door Spurgeon's vriend Robert Shindler, verklaarde dat sommige predikanten de zuivere leer aangaande de Godheid van de Zoon van God ontkende, wat het geloof in Zijn verzoenende dood verloochende. Ze begaven zich op een gladde helling, anders gezegd 'down grade', ver afgedwaald van de noodzakelijke evangelische leer.*

In de uitgave van de volgende maand schreef Spurgeon in de *Sword and Trowel*: "We zijn blij dat het artikel over 'The Down Grade' zo enthousiast is onthaald. Onze oorlogvoering is tegen mannen die het verzoenende offer verwerpen, de inspiratie van de Heilige Schrift ontkennen, en een schandvlek maken op de rechtvaardiging door het geloof. Die zomer schrijft Spurgeon verder op het thema van Shindler. De strijd was begonnen, Spurgeon werd het middelpunt van de aanklachten, en de Baptist Union, die bitter verdeeld was over de kwestie, heeft uiteindelijk akkoord gestemd om hem te censureren.

De uitleg van deze verwarrende zaak is van Dr. Mark Hopkins, lector in de kerkgeschiedenis aan de Theological College of Northern Nigeria. Tijdens het hoogtepunt van het Down-Grade geschil, in 1887-88, bevatte *The Sword and the Trowel*, het maandelijkse tijdschrift van Spurgeon, in elk

nummer iets over deze zaak. Het Down-Grade geschil van 1887-88 was de meest dramatische en meest rampzalige gebeurtenis in de carrière van Spurgeon. Het was ook de ernstigste crisis ooit, waarmee de Baptist Union werd geconfronteerd, het lichaam waaraan Spurgeon behoorde.

Tijdens de wederzijdse beschuldigingen zorgde de hoofdpersonen ervoor dat er geen belangrijke informatie bloot kwam te liggen die verborgen was voor publieke lezers. Echter, enkele belangrijke ontbrekende stukken van de puzzel zijn onlangs opgedaan. Het is nu mogelijk om het verhaal wat nauwkeuriger weer te geven.

Waarom is Spurgeon deze strijd begonnen?

Spurgeon begon deze strijd, en dus moet de eerste vraag zijn: 'Wat probeerde hij te bereiken?' Spurgeon voerde geen campagne voor een evangelische basis voor de Baptist Union, noch probeerde hij haar aanhangers uit te schakelen. Hij zag dat haar ideologie zou groeien en op de voorgrond zou komen, en hij was niet zo naïef dat hij veronderstelde dat hij het even kon oplossen. Nogmaals, hij probeerde geen scheuring te veroorzaken en een evangelische beweging te starten. Dit idee heeft hem niet aangespoord en hij dacht niet dat dit een permanente oplossing zou kunnen zijn.

Spurgeon had slechts twee dingen in het achterhoofd: (1) om te waarschuwen tegen de opkomst van het liberalisme (hij was meer bezorgd over Congregationalisme, waarin ze dieper geworteld was dan in zijn eigen Kerkgenootschap); En (2) Als hij aldus aan zijn geweten zou hebben voldaan, hij zich kon terugtrekken in de privéwereld van zijn kerk en bijkomstige ondernemingen, die hem meer dan druk en bezig hielden.

Strijdpunt 1 | *Spurgeon's meest bittere strijd*

In 1887 leverde Spurgeon in zijn tijdschrift "The Sword and the Trowel" een breed en uiteenlopend maar oppervlakkig kritiek. Zijn boodschap was dat de non-conformisten zich op een gladde helling bevonden ver weg van Bijbelse leer en gedragsstandaarden. Drie leerstellingen, zei Spurgeon, werden verlaten: Bijbelse onfeilbaarheid, plaatsvervangende verzoening en de zekerheid van het oordeel voor degenen die buiten Christus stierven. Zijn gepassioneerde en uitgesproken taal hielp om de aandacht te wekken. Maar misschien was de beslissende factor om een uitgebreid debat te veroorzaken, de ongunstige vergelijking van Spurgeon tussen non-conformisten (*Protestantse afgescheidenen zoals de Presbyterianen, Congregationalisten en Baptisten*) en de Kerk van Engeland.

Dit was een krachtig aas, en toen de Baptisten Unie in Oktober vergaderde, was de "Down Grade" het belangrijkste onderwerp van het gesprek. Maar de angst om de theologische wateren te verontrusten maakte dat het onderwerp niet op het officiële programma stond. Baptisten leiders hoopte maar dat het zou overwaaien. De weinige wijzingen die zijn gemaakt, wezen Spurgeons punten af, hij voelde dat hij zo niet langer kon blijven: hij vertrok uit de Baptist Union.

Strijdpunt 2 | *Spurgeon's meest bittere strijd*

Als het aan Spurgeon had gelegen, zou het geschil op dat punt zijn beëindigd; Maar hij werd niet zo makkelijk de laan uitgestuurd. Toen Spurgeon zijn ontslag maakte, viel de strijd van een intra-baptistisch geschil wel weg, maar de intensiteit van de Spurgeon's nationale bekendheid zorgde er wel voor dat zijn ontslag de reputatie van de Baptist Union enorm schaadde. De Raad van de Baptist Union vergaderde in December om de crisis te bespreken. Spurgeon's hardnekkige tegenstanders, waren zeer verbolgen door de schade die Spurgeon had veroorzaakt aan de staande positie van de Union, en wierpen koud water op Spurgeon's stelling, dat hij *volgens eigen zegge* alles had gedaan om de kwaden die hij betreurde te voorkomen voordat hij zijn ontslag had aangegeven.

Zij hoopten daarmee hun volgende doel (*om Spurgeon in staat te stellen zijn aanklachten in te trekken of anders bewijzen te leveren tegen vermelde personen*) kon worden bereikt in een vergadering met een delegatie van de Union. Deze compromisloze tegenstanders vormden een onwaarschijnlijke alliantie met een goed bedoelde maar onrealistische groep die dacht dat alles zou kunnen worden bijgelegd als de twee partijen maar zouden praten.

Samen hebben de twee groepen een resolutie aangenomen waarbij een delegatie werd benoemd om met Spurgeon te spreken over hoe de eenheid van het kerkgenootschap in waarheid, liefde en goede werken het beste kon worden behouden. Van zijn kant was Spurgeon vastbesloten om geen namen te noemen. Hij was zich goed bewust van de negatieve reacties die hij zou krijgen als hij martelaren schiep.

Hij heeft in de vergadering de voorwaarden met nauwkeurigheid onderhandeld om eventuele discussies over zijn eerdere acties uit te sluiten. De vergadering zou simpelweg bespreken wat de Union zou kunnen doen om alles weer op orde te krijgen. Spurgeon was verstomd toen zijn aanklachten en zijn ontslag op de vergadering van 13 januari 1888 weer naar boven werden gehaald.

Naar aanleiding van deze zet heeft de Raad een resolutie aangenomen, die bekend staat als de "stem van afkeuring", waarin werd gezegd dat, aangezien Spurgeon de namen en bewijsstukken niet heeft geleverd, de Raad van oordeel was dat hij zijn beschuldigingen nooit had mogen maken. Spurgeon voelde zich bitter verraden. Het eindeloze gedraai van de confrontatie werd verbroken toen Spurgeon zijn aanhangers afraadde om de stem van afkeuring te niet te doen.

Strijdpunt 3 | *Spurgeon's meest bittere strijd*

De derde en laatste fase van het geschil draaide om heersende verklaringen van het geloof binnen de Union. De Raad had een resolutie aangenomen die het delicate dubbele doel had om de evangelische geloofsbrieven van de Union te verdedigen, terwijl de gewetens van zijn meer liberale leden niet zou worden aangetast.

Ondertussen waren de supporters van Spurgeon's protest, net zo verrast en geschokt door zijn ontslag als zijn critici, want eindelijk had het ook voor de leiding van Spurgeon's broer James (*die*

voor de Union was) een diepe impact. Enkele waren afgetreden en volgden hun leider aan de zijlijn, maar de meerderheid was voor de aanneming van leerstellige verklaringen die de Baptist Union zou herstellen tot een ondubbelzinnige evangelische gemeenschap. Spurgeon heeft hen ondersteund, niet omdat hij optimistischer was geworden over de vooruitzichten op succes, maar omdat hij dacht dat het goed was dat ze iets zouden proberen te doen tegen de afval "The Down Grade" in plaats dat ze niets zouden doen, en dit was in het begin van het geschil al zijn doel geweest.

Notitie: James Spurgeon, Charles's broer, was verantwoordelijk in het helpen om de Union samen te houden, en dat ging ten koste van de leerstellige getrouwheid. Charles was verpletterd door zowel de handelingen van zijn broer als de beslissing van de gemeente. Na zijn dood zei de vrouw van Charles "zijn strijd voor het geloof. . . Kost hem zijn leven. '

Op een bijeenkomst van de Raad net voor de jaarvergadering, werden er verwoede pogingen gedaan om de kloof tussen de twee delen van de leerstellingen te overbruggen. De onderhandelingen waren uiteindelijk slechts vijf minuten voordat de cruciale sessie opende succesvol (op de middag van 23 april 1888). Afgevaardigden en toeschouwers, die hadden verwacht dat ze de baptistische denominatie zouden zien, waren verbaasd om te ondervinden dat James Spurgeon een gewijzigde resolutie uitriep. Het was maar een vreemde scène. De indiener had geen tijd om zijn speech van aanvechting te herschrijven. De bijdrage aangaande de wijsheid en handeling van James Spurgeon was meer dan twijfelachtig.

Had de stemming plaatsgevonden, wat zou het resultaat dan zijn geweest? Beide fracties hadden kandidaten voor de verkiezingen van de Raad die op dezelfde dag plaatsvonden; Spurgeon zou in de regio slechts 25 tot 30 procent steun krijgen.

Spurgeon was terneergeslagen toen hij hoorde wat er gebeurd was. Over zijn laatste jaren van zijn leven is een donkere schaduw geworpen. De aanhangers van de Baptist Union zouden opgelucht kunnen zijn door de gewijzigde resolutie, maar daarbij hadden ze weinig reden voor tevredenheid. Helaas, Spurgeon kwam niet ongedeerd uit het Down-Grade geschil. Tijdens het geschil is zijn gezondheid verslechterd, zodat zijn vrouw, Susannah, na zijn dood schreef dat "zijn strijd voor het geloof ... hem zijn leven kostte". Het fundamentele probleem met het Down-Grade geschil was dat de centrale theologische problemen nooit echt werden aangepakt.

